

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012210
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120012210.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. V. W., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 25.05.2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: V. W., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom S., časť M., M. č. XXX/XX, adresa na doručovanie písomností: S., časť M., Q. K. č. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 19. júna 2019 v čase približne o 22:30 hod. v Hlohovci miestna časť Šulekovo na ulici Janka Kráľa pred rodinným domom číslo XXX/XX fyzicky napadol V. T. tým spôsobom, že poškodeného opakovane - najmenej trikrát udieral rukami zovretými v päšť do oblasti tváre a hlavy a najmenej trikrát do hrudníka a ramien, v dôsledku čoho V. T. spadol na zem, kde poškodeného nachádzajúceho sa na zemi opakovane v bližšie nezistenom počte úderov udrel päšťami do hornej časti tela, pričom obvinený mal počas útoku na ľavej ruke na prostredníku prsteň tupo - hranatého tvaru, čím spôsobil V. T. zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, tržne zmliaždenú ranu v temeno--záhlavovej oblasti vľavo asi 5 cm dlhú, povrchovú tržne zmliaždenú ranu na čele v strede asi 2 cm dlhú, povrchovú tržne zmliaždenú ranu - odreninu kože na čele vpravo asi 1 cm dlhú, odreninu kože na nose vpravo a pod nosom vpravo, tržne zmliaždenú ranu hornej pery úst vľavo asi 1 cm dlhú, pomliaždenie mäkkých tkanív s povrchovým plošným krvným výronom v oblasti pravého prsného svalu asi 6x5 cm, v oblasti pravého ramena pod kľúčnou kosťou asi 3x2 cm a v oblasti ľavého ramena až hrudníka asi 8x2 cm, ktoré si vyžiadali dobu liečenia od 20.06.2019 do 08.07.2019 a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného v trvaní od 20.06.2019 do 04.07.2019,

teda

inému úmyselne ublížil na zdraví,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona,

za to
sa odsudzuje:

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému V. T., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom S., časť M., Q. K. č. XXX/XX škodu vo výške 506,50 EUR.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému - Sociálna poisťovňa, 813 63 Bratislava 1, ul. 29. augusta č. 8 a 10 škodu vo výške 297,- EUR.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 08.10.2020 na Okresný súd Trnava na obžalovaného V. W. obžalobu č. 4 Pv 198/19/2207-35 na skutkovom a právnom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

O obžalobe súd rozhodol dňa 09.10.2020 trestným rozkazom tak, že uznal obžalovaného vinným na skutkovom základe uvedenom v obžalobe zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť poškodeným V. T. a Sociálnej poisťovni škodu.

Obžalovaný podal proti trestnému rozkazu odpor, preto súd nariadil na prejednanie obžaloby hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a následne o obžalobe rozhodol týmto rozsudkom.

Obžalovaný po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku a § 38 Trestného zákona po porade so svojim obhajcom urobil vyhlásenie, že zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je nevinný. (čl. 337)

Poškodený V. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že žiada o náhradu škody vo výške 1.500,- EUR z dôvodu, že musel predať svoj rodinný dom, odsťahovať sa a predčasne splatiť hypotéku. (čl. 336)

Zo zápisnice o výsluchu zástupkyne poškodenej Sociálnej poisťovne zo dňa 30.08.2019 vyplynulo, že Sociálna poisťovňa žiada o náhradu škody vo výške 297,- EUR titulom nemocenských dávok vyplatených poškodenému V. T. v súvislosti s jeho práceneschopnosťou za obdobie od 30.06.2019 do 08.07.2019. (čl. 115-122, 124 a 336)

Obžalovaný V. W. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať. (čl. 337) Na návrh prokurátora bola preto postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná Zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 18.08.2020 (čl. 53-56), kde obžalovaný vypovedal, že poškodeného V.a T.a pozná asi od roku 2015 zo zamestnania v spoločnosti Bekaert. Obžalovaný sa v roku 2016 nasťahoval so svojou priateľkou Monikou V. do rodinného domu v Hlohovci, časť Šulekovo, ul. Janka Kráľa č. XXX/XX a v roku 2017 sa do vedľajšieho rodinného domu nasťahoval poškodený V. T.. Poškodený na jeseň roku

2018 vysadil na svojom pozemku pri stene rodinného domu obžalovaného asi 15-18 tují, pričom po ich zalievaní začala obžalovanému vlnnúť stena jeho rodinného domu. Obžalovaný preto poškodeného opakovane žiadal, aby poškodený predmetné tuje presadil, čo bolo niekedy v mesiacoch máj a jún 2019. Poškodený obžalovanému prisľúbil, že tak urobí, avšak tuje nepresadil. Obžalovaný preto v hneve poškodenému povedal, že mu vytopí pivnicu, avšak poškodenému žiadnu škodu urobiť nechcel, chcel si len ochrániť svoj majetok. Obžalovaný bol dňa 19.06.2019 doma, pričom niekedy medzi 19-20 hod. k nemu prišiel W. R., s ktorým grilovali a pili pivo. Pri grilovaní bola s obžalovaným a p. R. om aj priateľka obžalovaného. Obžalovaný vypravádzal p. R. a asi o 22-23 hod., s ktorým sa ešte chvíľu rozprával pri bráne, počas čoho sa domov autom vracal poškodený, ktorý vozidlo zastavil pred svojim domom. Obžalovaný sa vybral smerom k autu poškodeného, pričom p. R. ostal stáť pred domom obžalovaného. Obžalovaný nevidel, dokedy tam p. R. stál a ani kedy odišiel. Obžalovaný pristúpil k vozidlu poškodeného v čase, keď tento z vozidla vystupoval a poškodeného sa spýtal, kedy doriešia presadenie tých tují, pričom poškodený obžalovaného napadol päťou pravej ruky do ľavej strany tváre obžalovaného, avšak obžalovaný s odstupom času nevie, či úder dostal na ľavú alebo pravú stranu tváre a ani ktorou rukou ho poškodený napadol. Úderom od poškodeného bolo viacej a poškodený obžalovaného aj kopal, pričom ho kopol do rebier, a preto sa obžalovaný začal brániť tak, že poškodenému údery do hlavy opätovoľ. Pri tejto potýčke ani obžalovaný a ani poškodený nepadol na zem. Incident trval podľa odhadu obžalovaného 1-2 minúty, obžalovaný nevie, koľko úderov dostal a koľko poškodenému dal. Pri incidente obžalovaný cúval smerom k svojmu domu, počas čoho mu poškodený povedal, že zavolá políciu, na čo obžalovaný uviedol, že len nech tak urobí a on policajtom povie, že poškodený predáva drogy, na čo poškodený obžalovanému uviedol, aby si dával pozor na rodinu a obaja sa rozišli každý svojim smerom. Obžalovaný išiel dňa 20.06.2019 k ošetrojúcemu lekárovi, od neho na chirurgiu, pretože si nebol istý, či nemá zlomené rebrá, pričom pri RTG vyšetrení bolo zistené, že ich má len narazené. Obžalovaný lekárovi uviedol, že spadol zo schodov, aby lekár nemusel nahlasovať napadnutie obžalovaného polícii. Dňa 24.06.2019 obžalovaný videl poškodeného, ako pracuje v predzáhradke svojho rodinného domu so svojim bratom a ako popíja pivo. Obžalovaný zavolať dňa 25.06.2019 do Sociálnej poisťovne, kde pracovníčke Sociálnej poisťovne hlásil, že poškodený v čase jeho práceneschopnosti pracuje a popíja pivo, avšak táto obžalovanému povedala, že to nefunguje tak, že niekto zo Sociálnej poisťovne sadne do auta a pôjde vec preveriť na miesto. Obžalovaný tiež videl poškodeného, ako tento dňa 01.07. a 03.07.2019 pracuje na prístrešku svojho rodinného domu, o čom urobil aj videozáznam, ktorý odovzdal do spisu. Obžalovaný potvrdil, že v čase incidentu s poškodeným mal na ľavej ruke na prstenníku prsteň štvorcového tvaru z bižutérie. Obžalovaný incident s poškodeným polícii nehlásil na žiadosť jeho priateľky, ktorá sa poškodeného bojí.

Poškodený V. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 19.06.2019 bol v práci, mal poobednú zmenu, počas ktorej mu obžalovaný telefonoval a v rozhovore sa poškodenému vyhrážal, že mu vytopí pivnicu. Poškodený na to nestihol reagovať, lebo obžalovaný hovor ukončil, a preto obžalovanému napísal SMS správu, že si neželá, aby sa s ním obžalovaný takto bavil, na čo obžalovaný odpísal, že uvidíme... Poškodený súdu predložil SMS komunikáciu s obžalovaným a súčasne súdu predložil na nahliadnutie svoj mobilný telefón, pričom vytlačená SMS komunikácia s obžalovaným sa zhodovala s SMS komunikáciou v mobilnom telefóne poškodeného. Poškodený dorazil domov z práce okolo 22.30 hod. a zaparkoval s vozidlom pred svojim domom. Ešte počas toho, ako poškodený sedel v aute vyšiel zo svojho domu obžalovaný, ktorý prišiel k autu poškodeného a postavil sa k dverám vodiča. Poškodený vystúpil z auta, pričom už počas vystupovania začal od obžalovaného dostávať údery do oblasti hlavy, ramien a pliec, a to päťami oboch rúk. Poškodený sa začal brániť, pričom počas útoku obžalovaný poškodeného zhodil na zem, kde od obžalovaného dostal ďalšie údery. Poškodený si nepamätá, či ho obžalovaný aj kopal, ale poškodený sa bránil aj nohami a snažil sa nohou obžalovaného od seba odstrkovať. Poškodený dostal od obžalovaného asi 10 úderov. Incident sa odohral pred domom poškodeného v blízkosti auta poškodeného. Po incidente sa poškodený obžalovaného pýtal, za čo to bolo, na čo obžalovaný odpovedal, že „Ty vieš za čo“. Poškodený išiel v hneď v ten večer s priateľkou na ošetrovanie, nakoľko mal tržné rany na hlave a aj na chrbte. Poškodený na obžalovanom po incidente nepostrehol žiadne viditeľné zranenia. Poškodený uviedol, že obžalovaný ho žiadal, aby si presadil tuje, ktoré poškodený dočasne zasadil asi 1 meter od domu obžalovaného, ale tieto tam zasadil len dočasne a ani ich nepolieval. Poškodený musel tuje vysadiť, pretože na to, aby dostal povolenie vypáliť dva stromy v predzáhradke sa tak musel zaviazat' urobiť. Po uprataní neporiadku po vypílení stromov v predzáhradke poškodený tuje niekoľko dní po incidente presadil. Poškodený poprel, že by sa obžalovanému počas incidentu slovné vyhrážal. Poškodený išiel na políciu až po pár dňoch, pretože čakal, že sa mu obžalovaný ospravedlní, čo sa však nestalo. Poškodený uviedol, že bol práceneschopný

asi 2-3 týždne, bolievala ho hlava a nemohol spávať na jednej strane, pretože mal z úderov bolesti v oblasti hrudníka. Poškodený potvrdil, že počas práceneschopnosti zavolať svojho brata, ktorý dorábal prístrešok a poškodený počas toho bratovi priniesol kávu alebo niečo podal. Poškodený uviedol, že počas incidentu okrem neho a obžalovaného na ulici nikto nebol, pričom priateľka poškodeného bola počas incidentu v obývacej izbe domu, ktorá má okná do ulice a časť incidentu aj videla cez okno, čo neskôr poškodenému povedala. (čl. 337-338)

Svedkyňa W. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je priateľkou poškodeného, s ktorým sú susedmi obžalovaného. Svedkyňa potvrdila, že z okna videla, ako obžalovaný napáda poškodeného, ktorý ležal za brámkou, pričom obžalovaný sa nad ním skláňal a udieral ho päšťami, pričom bolo asi 22.45 hod.. V čase príchodu poškodeného domov bola svedkyňa v kuchyni, pričom počula auto poškodeného, ale keďže tento dovnútra neprišiel, prešla do obývacej izby, kde z okna, na ktorom bola otvorená vetračka videla, čo uviedla. Počet úderov svedkyňa odhadla na 5-6, pričom nevidela presne, kam obžalovaný poškodeného udiera, lebo to bolo za brámkou, ktorá je asi meter „plná“ a potom už „priehľadná“. Poškodený sa následne postavil zo zeme, nohami asi 3x odkopol od seba obžalovaného a išiel domov. Svedkyňa tiež počula, ako poškodený po incidente na obžalovaného kričí, prečo sa to stalo, na čo obžalovaný odpovedal, že „za to, že si debilko“ a „ešte sa to neskončilo“. Počas incidentu svedkyňa na ulici okrem poškodeného a obžalovaného nikoho ďalšieho nevidela a nevidela ani žiadne viditeľné zranenia na obžalovanom. Po príchode poškodeného domov svedkyňa videla, že poškodený je celý od krvi, mal rozfátú hlavu, čelo a aj ústa. Po umytí sa išla svedkyňa s poškodeným do Trnavy na pohotovosť, kde poškodenému zašili hlavu a aj ústa. Svedkyňa potvrdila, že s poškodeným čakali, že sa obžalovaný príde ospravedlniť, ale keďže tak obžalovaný neurobil, išli podať oznámenie na políciu. Svedkyňa ďalej uviedla, že v deň incidentu obžalovaný telefonoval poškodenému, ktorému povedal, že ak si poškodený nepresadí tuje od steny rodinného domu obžalovaného, tak obžalovaný poškodenému vytopí pivnicu. Tuje potom svedkyňa a poškodený presadili asi 4-5 dní po incidente. Svedkyňa potvrdila, že na prístrešku pri dome poškodeného pracoval brat poškodeného, ktorému poškodený len niečo podával, keď to jeho brat potreboval. (čl. 338-339)

Svedok Q. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je bratom poškodeného a obžalovaného pozná zo susedstva a z práce. Svedok nebol svedkom incidentu a o tom mu povedal poškodený a ich matka. Svedok vie, že obžalovaný poškodeného napadol, čo poškodený vôbec nečakal, pričom obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. Svedok z počutia vie, že poškodený a obžalovaný mali medzi sebou spory, lebo obžalovaný narúšal pokoj poškodeného hlasitou hudbou a tiež psy obžalovaného stále štekali, kvôli čomu dieťa poškodeného nemohlo spávať. Svedok potvrdil, že pracoval po incidente na prístrešku poškodeného a uviedol, že poškodený mu asistoval len minimálne a všetky ťažké práce robil svedok, pretože tieto poškodený robiť nemohol. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či poškodený počas prác na prístrešku pil alkohol. (čl. 339-340)

Súd na hlavnom pojednávaní na technickom zariadení prehrál videonahrávky zo dňa 01.07. a 03.07.2019 a tiež fotografie nachádzajúce sa na DVD nosiči na čl. 184, ktoré vyhotovil obžalovaný a do konania ich vydal na základe výzvy podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dňa 07.02.2020, čo potvrdzuje Zápisnica o vydaní veci na čl. 183.

Na videonahrávke zo dňa 01.07.2019 je vidno dve osoby, a to svedka Q.a T.a, ktorý na streche prístrešku niečo pribíja a zároveň poškodeného, ktorý stojí na rebríku opretom o prístrešok a sleduje svedka Q.a T.a pri práci, čo potvrdil poškodený na hlavnom pojednávaní.

Na videonahrávke zo dňa 03.07.2019 vidieť poškodeného V.a T.a, ktorý čupí na prístrešku, pričom poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že na prístrešku niečo upratoval a žiadnu ťažkú prácu tam nevykonával.

Na štyroch fotografiách vidno poškodeného V.a T.a a jeho brata Q.a T.a, ako stoja pred rodinným domom poškodeného pri nedokončenom prístrešku, pričom obhajca k tretej fotografii uviedol, že je na nej vidno poškodeného, ako drží v ruke pivovú fľašu, čo je zrejme z etikety a pozlátka pri hrdle fľaše. Poškodený na tvrdenie obhajcu uviedol, že počas práceneschopnosti alkohol nepil, nevie sa vyjadriť, aký nápoj na fotografii pije, pričom to mohol byť aj radler.

Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané závery Znaleckého posudku č. 122/19 zo dňa 03.11.2019 vypracovaného MUDr. Mariánom Pamulom, znalcom z odboru zdravotníctvo, kde znalec uviedol, že poškodený utrpel pri incidente dňa 19.06.2019 zranenia: pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, tržne zmliaždenú ranu v temenno-záhlavovej oblasti vľavo asi 5 cm dlhú, povrchovú tržne zmliaždenú ranu na čele v strede asi 2 cm dlhú, povrchovú tržne zmliaždenú ranu - odreninu kože na čele vpravo asi 1 cm dlhú, odreninu kože na nose vpravo a pod nosom vpravo, tržne zmliaždenú ranu hornej pery úst vľavo asi 1 cm dlhú, pomliaždenie mäkkých tkanív s povrchovým plošným krvným výronom v oblasti pravého prsného svalu asi 6x5 cm, v oblasti pravého ramena pod kľúčnou kosťou asi 3x2 cm a v oblasti ľavého ramena až hrudníka asi 8x2 cm.

Znalec ďalej uviedol, že v mechanizme vzniku zranenia sa mohli uplatniť údery vedené rukou útočníka zovretou v päšť, pričom na ruke mal útočník na prste s najväčšou pravdepodobnosťou tupo-hrnatý predmet, napr. prsteň. Na vznik zranení na hlave a tvári boli potrebné aspoň tri údery, avšak znalec nevylúčil ani z medicínskeho a ani zo súdno-znaleckého hľadiska, že úderov vedených do oblasti hlavy nebolo viac. Zranenie poškodeného v oblasti hrudníka vzniklo priamym mechanizmom, údermi vedenými napr. rukou útočníka zovretou v päšť, pričom na vznik zranení boli potrebné 3-4 údery a aj tu znalec nevylúčil, že úderov nemohlo byť aj viac. Znalec zranenia označil ako zranenia ľahké, pričom nedošlo k priamemu ohrozeniu a ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Znalec sa vyjadril, že mechanizmom zranenia, ktoré uviedol poškodený, bolo možné spôsobiť zranenia, ktoré utrpel. Zranenia poškodeného si podľa znalca vyžadujú dobu liečenia 1-2 týždne a práceneschopnosť, pokiaľ je vystavená, maximálne 2 týždne. V prípade poškodeného liečba a súčasne práceneschopnosť trvala od 20.06. do 08.07.2019, pričom sa jednalo o doby o niečo dlhšie, ako si bežne takéto zranenia vyžadujú. Znalec uviedol, že poškodený bol obmedzený v bežnom spôsobe života, obmedzenie nastalo vo fyzickej záťaž, manuálnej práci a činnosti ako aj v psychickej aktivite, pričom toto pretrvávalo cca 2 týždne od vzniku zranenia. Zranenia poškodeného trvalé následky funkčného charakteru nezanechá a ako kozmetický následok zostanú jazvy na hlave a tvári, ktoré však poškodeného nebudú obmedzovať ani v osobnom, ani v spoločenskom či pracovnom živote. Bodové ohodnotenie zranenia znalec vyčíslil na 25 bodov, čo pri hodnote bodu 20,26 EUR predstavuje spolu sumu 506,50 EUR. (čl. 210-212)

Na návrh obhajcu bola prečítaná Zápisnica o vylúčení znalca zo dňa 12.05.2020, kde znalec vypovedal potom, ako si na požiadanie povereného príslušníka PZ prezrel videonahrávky vyhotovené obžalovaným dňa 01.07. a 03.07.2019, pričom sa k dĺžke práceneschopnosti a dĺžke doby sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného vyjadril tak, že podľa zdravotnej dokumentácie bol poškodený liečený od 20.06. do 08.07.2019, čo je doba o čosi dlhšia, aká býva pri takýchto zraneniach, avšak ju možno akceptovať ako adekvátnu pre danú formu zranenia. Znalec ďalej vypovedal, že za adekvátnu dobu sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v dôsledku zranení považuje dobu od 20.06. do 04.07.2019, pričom zranenia poškodeného obmedzovali v psychickej aktivite, fyzickej aktivite, manuálnej práci a činnosti, pričom k obmedzeniu v zmysle pohybu a chôdze predmetnými zraneniami nedošlo. Zranenia poškodeného nepripúťali na lôžko a nespôsobili mu závažné obmedzenie, takže aktivity, pri ktorých bol dňa 01.07. a 03.07.2019 zachytený vykonávať mohol, aj keď nemal, pričom aktivitu z 03.07.2019 znalec nepovažoval za problém. Znalec vysvetlil, že otázka obmedzenia je sčasti aj subjektívna vo vnímaní bolesti, ktorá sa hlavne podieľa na obmedzení a doplnil, že s osobnej skúsenosti vie, že napr. zlomenina rebier spôsobuje veľkú bolesť a obmedzuje fyzickú činnosť a manuálnu prácu, ale napriek tomu bol schopný druhý deň s takýmto zranením s prekonaním bolesti náročne manuálne fyzicky pracovať. Znalec ďalej uviedol, že uvádzané obmedzenia ako aj doba liečenia sa odvíjajú od charakteru zranení, empirických skúseností a štatistických vyhodnotení jednotlivých zranení. V akútnom štádiu po zranení býva bolesť najväčšia a obmedzenie najvýraznejšie, pričom v priebehu procesu liečby bolesť ustupuje a obmedzenie je menej výrazné. Na záberoch, ktoré znalec videl liečba trvala už cca 10 dní, čiže proces hojenia nebol už v akútnej fáze, ale už skôr pri konci liečby a obmedzenia. Znalec preto zotrval na záveroch, ktoré uviedol v znaleckom posudku. (čl. 150-152)

Znalec následne na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bolesť nie je diagnóza, je to subjektívne vnímaný pocit a každý ju môže vnímať rôzne. Obmedzenie zotráva po dobu liečenia a je na základe empirických skúseností a štatistických vyhodnotení, teda približne od 1 do 2 týždňov, pričom obmedzenia majú postupne klesajúcu tendenciu. Znalec zopakoval, že obmedzenia poškodeného neboli závažného charakteru a nevylúčil, že by poškodený nemohol vykonávať fyzickú aktivitu v podobe práce. Poškodený nebol pripúťaný na lôžko a bol schopný pohybu a činnosť vykonával, aj keď ju vykonávať nemal, pretože

jeho liečba spočívala aj v aplikácii liekov proti bolesti a mal sa fyzicky šetriť. Pri fyzickej aktivite, akú poškodený vykonával sa môže prechodne zvýrazniť bolesť, ale pri tomto charaktere zranenia zvyčajne nedochádza k predĺženiu doby liečenia. (čl. 371-372)

Na návrh obhajcu bola postupom podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku prečítaná časť záverov Odborného vyjadrenia znalca MUDr. Mariána Pamulu č. 016/2020 zo dňa 01.03.2020 vo vzťahu k zraneniam obžalovaného, kde znalec uviedol, že zranenie vzniklo mechanizmom priamym - priamym pôsobením tvrdého, tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde došlo k prejavom zranenia, pričom násilie smerovalo spredu z ľavej strany z pohľadu obžalovaného, vedené bolo do oblasti hlavy, ľavej strany tváre, oblasť lícnej kosti, čelustného kĺbu a tiež do oblasti prednej, ľavej strany hrudnej steny. Intenzita násillia bola len slabá a na stupnici od 1 do 5 by ju znalec označil číslom 2, pričom pri takejto intenzite pôsobiacej sily je možné spôsobiť zranenie, ktoré obžalovaný utrpel. Predmet násillia bol tvrdý, tupý a mohla ním byť aj napr. ruka útočníka zovretá v päšť, prípadne aj noha útočníka. Ako predmet spôsobujúci takéto zranenia sa mohla uplatniť aj tvrdá podložka ako napr. zem, betónová cesta, prípadne stena a pod., avšak zvyčajne pri pôsobení zranenia pádom a nárazom dochádza aj k prejavom povrchového poškodenia kože vo forme odreniny, čo v danom prípade nebolo popisované. V oblasti hlavy - tváre vľavo došlo k prejavom ľahšej formy pomliaždenia mäkkých tkanív na ľavej strane v oblasti čelustného kĺbu, pričom na vznik zranenia postačoval aj jeden úder. V oblasti prednej ľavej časti hrudníka došlo k prejavom ľahkej formy pomliaždenia mäkkých tkanív a predmetné zranenie mohlo byť spôsobené aj jedným úderom. Znalec uviedol, že daným mechanizmom, pri danej intenzite násillia vedenom do daných oblastí došlo k vzniku ľahkého zranenia, pričom nedošlo k priamemu ohrozeniu a ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela a zranenie spôsobuje krátku dobu trvajúcu poruchu zdravia obžalovaného. K obmedzeniam v bežnom spôsobe života obžalovaného znalec uviedol, že obžalovaný pre zranenie nebol výraznejšie obmedzený v bežnom spôsobe života, toto obmedzenie malo len ľahký charakter a bolo zapríčinené bolesťou, ktorá nemala silnú intenzitu. Celková ľahká forma obmedzenia trvala po dobu liečenia prípadne i práceneschopnosti do 1 týždňa a znalec za adekvátnu dobu ľahkej formy obmedzenia v obvyklom spôsobe života považuje dobu od 19.06. do cca 25.06.2019. (čl. 221-222, 224) Znalec sa na hlavnom pojednávaní záverov svojho odborného vyjadrenia pridržiaval. (čl. 372)

Zo Zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného JUDr. J. K. zo dňa 02.09.2020 vyplynulo, že poškodený V. T. je poistencom Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava, pričom poškodený bol v súvislosti s napadnutím obžalovaným práceneschopný od 20.06. do 08.07.2019 a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava poškodenému za obdobie od 30.06. do 08.07.2019 vyplatila nemocenské dávky vo výške 297,- EUR. Sociálna poisťovňa si preto s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 297,- EUR. Svedkyňa - poškodená uviedla, že neeviduje ani písomný a ani telefonický podnet obžalovaného v súvislosti s tým, že poškodený mal počas svojej práceneschopnosti vykonávať stavebné práce a požívať alkohol. (čl. 175-179)

Zo Zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Mgr. Miriam D. zo dňa 22.08.2019 vyplynulo, že poškodený DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., ktorej poistencom je poškodený V. T. si nárok na náhradu škody neuplatňuje, nakoľko náklady na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému v súvislosti s jeho fyzickým napadnutím boli minimálne. (čl. 70-78)

Zo Zápisnice o výsluchu svedka W. R. a zo dňa 04.09.2019 vyplynulo, že sa dňa 19.06.2019 medzi 20.30 hod. až 22.00 hod. nachádzal u obžalovaného, kde už prišiel potom, ako si vypil a aj s obžalovaným popíjal alkohol. Svedok od obžalovaného odchádzal okolo 22.00 hod., pričom postrehol, ako s vozidlom prichádza sused obžalovaného, p. V. T.. Svedok nevidel žiadnu bitku a odchádzal domov, pričom z diaľky započul, ako sa obžalovaný a poškodený začali spolu hádať kvôli nejakým tujkám. Svedok sa však za nimi neotáčal a ich hádkam nevenoval pozornosť. (čl. 125-127)

Zo Zápisnice o výsluchu svedkyne V. V. zo dňa 31.08.2020 vyplynulo, že býva v rodinnom dome s obžalovaným, ktorý je jej priateľom. Svedkyňa poškodeného spoznala v roku 2017, keď si poškodený kúpil vedľajší dom, pričom obžalovaný chodieval poškodenému pomáhať s prerábaním tohto domu. V mesiaci marec 2019 obžalovaný telefonoval poškodenému, aby sa poškodený zastavil u obžalovaného a pozrel sa, ako obžalovanému vlnie dom od zavlážovania tují, ktoré mal poškodený zasadené asi 1 meter od domu obžalovaného. Poškodený však na žiadosť obžalovaného nereagoval, hoci o to obžalovaný žiadal aj osobne, keď mu to hovoril cez plot. Poškodený síce prisľúbil, že tuje presadí, ale vôbec sa k

tomu nemal. Svedkyňa potvrdila, že dňa 19.06.2019 bola s obžalovaným doma, grilovali a prišiel tam za nimi svedok R., ktorý už v čase príchodu mal vypité a pil aj u obžalovaného. Večer okolo 22.30 hod. už na dvore všetko balili a R.a z domu vyprevádzal obžalovaný. Svedkyňa umyla a uložila spať svojho syna a následne cez pootvorené okno spálne počula buchot a krik, akoby sa niekto bil. Svedkyňa identifikovala hlas poškodeného, ktorý hovoril „ja Ťa udám“ a následne odpoveď obžalovaného, ktorý povedal „keď ma udáš, tak Ťa udám vlastne aj ja, ako predávaš drogy“, na čo poškodený reagoval slovami „dávaj si pozor na rodinu, lebo môžeš o ňu prísť“. Svedkyňa incident nevidela, lebo ležala na posteli pri synovi. Keď obžalovaný vošiel do domu, svedkyňa si všimla, ako je doudieraný a krvavý. Obžalovaný mal na oboch stranách tváre červené flaky a doudieranú celú hrud'. Svedkyňa nevedela uviesť, kde mal obžalovaný trznú ranu, uviedla, že asi pod bradou. Obžalovaný išiel na ošetrenie až na druhý deň, lebo popíjal a nemal ho kto odviezť. Svedkyňa potvrdila, že v ten deň obžalovaný pil pivo, avšak nebol moc opitý. Svedkyňa uviedla, že z poškodeného má strach na základe toho, že poškodený povedal, aby si obžalovaný dával pozor na rodinu. Od incidentu majú obžalovaný so svedkyňou doma peklo, pretože poškodený hádže na svojom dvore pirátov a plaší im psov. Svedkyňa ďalej uviedla, že cca týždeň po incidente videla poškodeného, ako bol na prístrešku, kde pribíjal šindeľ alebo škridlu, pričom ho tam videla aj samého a aj s bratom poškodeného. (čl. 170-171)

Zo Záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. zo dňa 22.06.2019 vyplynulo, že poškodený popisoval priebeh incidentu zo dňa 19.06.2019 v podstatných okolnostiach zhodne ako na hlavnom pojednávaní s tým, že keď sa po bitke obžalovaného opýtal, prečo ho obžalovaný napadol, obžalovaný mal uviesť, že je to za to, že poškodený o obžalovanom hovoril, že je „debilko“. Poškodený tiež zhodne ako na hlavnom pojednávaní opísal priebeh telefonického rozhovoru s obžalovaným v daný deň, ktorý incidentu predchádzal. (čl. 3)

Z lekárskej správy zo dňa 20.06.2019 vyplynulo, že poškodený bol dňa 20.06.2019 ošetrený a lekár u neho predbežne zistil zranenia: trzná rana vo frontálnej a temporoparietálnej oblasti, pričom trzná rana vo frontálnej oblasti je veľká asi 3 cm a v temporálnej oblasti asi 10 cm, trzná rana pery, pričom trzné rany boli poškodenému zašité. Poškodený mal mať poškodenú kožu a podkožie hlavy, pričom uviedol, že mal byť napadnutý susedom pred svojim domom, kde ho mal sused udierať päťou do oblasti hlavy a tela. Lekár sa v lekárskej správe vyjadril, že poranenia vznikli údermi tupým predmetom - päťou. Ošetrojúci lekár odhadol dobu liečenia zranení poškodeného na 7 až 10 dní. (čl. 4)

Z lekárskech správ a vystaveného potvrdenia o PN poškodeného vyplynulo, že poškodený bol ošetrený dňa 20.06.2019 o 02.31 vo FN Trnava na urgentnom príjme, kde uviedol, že sa pobil, bol udretý päťami do hlavy, následne bol lekárom o 03.05 hod. odoslaný z urgentného príjmu na ošetrenie rany, pričom PN mu bola vystavená od 20.06.2019 a trvala do 08.07.2019. (čl. 6-9)

Fotodokumentácia zranení poškodeného je v súlade so zraneniami poškodeného tak, ako boli tieto popísané v znaleckom posudku MUDr. Mariána Pamulu, kde je vidno pomliaždenia na pravom ramene a pravom prsnom svale ako aj spredu na ľavom ramene a ľavom prsnom svale, ďalej fotodokumentácia zachytáva poškodeného bezprostredne po útoku, ako mu tečie krv z hlavy, z pier, pričom má zakrvavené tričko, na ľavej strane hlavy je viditeľná zašitá trzná rana, ďalej je vidno zašitú ranu spredu hore na hlave a zašitú hornú peru. (čl. 45, 102-106)

Zo Zápisnice o previerke výpovede na mieste svedkyne W. K., náčrtku a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že svedkyňa aj pri previerke jej výpovede vypovedala zhodne ako na hlavnom pojednávaní a súčasne aj to, že z okna obývacej izby, kde v čase incidentu stála, je priamy výhľad na ulicu pred rodinný dom poškodeného. Brána pred domom je kovová, v spodnej časti plná, teda čiastočne bráni výhľadu na zem, čo je v súlade s jej výpoveďou a hoci pohľad do tváří osôb za bránou v čase incidentu bol zlý, osoby boli rozpoznateľné. (čl. 128-146)

Z fotografie SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným zo dňa 19.06.2019 vyplynulo, že poškodený obžalovaného žiadal, aby sa s ním takto nebavil a vysvetľuje, že najskôr je potrebné upratať stromy a potom presádzať, pričom poškodený obžalovaného žiada, aby sa mu obžalovaný nevyhrážal, na čo obžalovaný reagoval slovom „uvidíme“. (čl. 163)

Zápisnica o vydaní veci zo dňa 07.02.2020 potvrdzuje, že obžalovaný do do konania postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal DVD nosič s dvoma zvukovo-obrazovými záznamami zo dňa 01.07.

a 03.07.2019 a štyrmi fotografiami zo dňa 24.06.2019, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní. (čl. 183-193)

Zo Záznamu povereného príslušníka PZ zo dňa 31.08.2020 vyplynulo, že previerkami sa síce podarilo zistiť, že sa nepodarilo ustáliť, či poškodený vykonával práce okolo svojho domu aj počas práceneschopnosti a ani to, či poškodený počas práceneschopnosti pil alkohol, ale len to, ako obžalovaný zabezpečil fotografie poškodeného a jeho brata, ktoré vydal do konania. (čl. 230)

Z odpisu registra trestov poškodeného vyplynulo, že tento nebol doposiaľ odsúdený (čl. 236) a priestupkovo bol prejednávaný celkom trikrát za priestupky na úseku cestnej premávky. (čl. 237)

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť a tiež opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, naposledy dňa 04.05.2009. (čl. 370)

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát priestupkovo postihnutý, a to v štyroch prípadoch za priestupky na úseku cestnej premávky a v jednom prípade za iný priestupok proti poriadku v správe, ktorý spočíval v tom, že mal dvoch psov na voľný pohyb. (čl. 367-369)

Z Odborného vyjadrenia MUDr. Mariána Pamulu č. 016/20 zo dňa 01.03.2020 k zraneniam obžalovaného vyplynulo, že tento dňa 19.06.2019 utrpel nasledovné zranenia: pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čelustného kĺbu vľavo ľahkého charakteru a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej časti hrudnej steny vľavo ľahkého charakteru. (čl. 220)

Odôvodnenie výroku o vine

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázaný priebeh skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku. Obžalovaný a poškodený mali medzi sebou predchádzajúci konflikt, ktorý bol založený na tom, že obžalovanému mala vlnúť stena jeho rodinného domu potom, ako si do jej blízkosti poškodený dočasne presadil tuje, ktoré následne mali byť presadené do predzáhradky rodinného domu poškodeného potom, ako v nej poškodený spíli staré stromy. Obžalovanému začala vlnúť stena jeho rodinného domu, a preto poškodeného žiadal o presadenie tují, čo však poškodený neurobil včas podľa predstavy obžalovaného. V tomto sa výpovede obžalovaného a poškodeného zhodovali a potvrdzujú ich aj následná SMS komunikácia oboch aktérov incidentu.

Obrana obžalovaného spočívala v tom, že podľa jeho vyjadrenia to bol poškodený, ktorý ho napadol prvý a on sa len bránil. Takejto obrane obžalovaného ale nezodpovedajú zranenia poškodeného, ktorých existencia je popísaná v lekárskejších správach a ku ktorým bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Mariána Pamulu a ktorých existenciu potvrdzuje aj fotodokumentácia zranení poškodeného, ktorá korešponduje s lekárskejších správami ako aj znaleckým posudkom a tiež s vyjadrením obžalovaného, ktorý potvrdil predpoklad znalca, že obžalovaný mal v čase útoku na poškodeného na ľavej ruke na prstenníku prsteň štvorcového tvaru z bižutérie. Výpoveď poškodeného súd posúdil ako pravdivú, nielen pre existenciu dôkazov, ktoré jeho zranenia dokumentujú, ale aj preto, lebo táto je potvrdzovaná svedkyňou Kraushuberovou, ktorej výpoveď bola aj následne preverovaná z mieste, z ktorého mala možnosť časť incidentu pozorovať. Obžalovaný mal motív poškodeného napadnúť, pretože tento podľa jeho predstavy nepresadil svoje tuje, pričom jeho útoku predchádzal telefonát, v ktorom sa mal poškodenému vyhrážať vytopením jeho pivnice, pričom obžalovaný aj sám existenciu takého telefonátu potvrdil, na čo nadväzovala SMS komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným.

Počet úderov na jednotlivé časti tela poškodeného v skutkovej vete súd upravil v zmysle záverov znaleckého dokazovania, z ktorého vyplynulo, že poškodený musel byť do oblasti tváre a hlavy napadnutý najmenej tromi údermi a do oblasti hrudníka a ramien tiež najmenej tromi údermi.

Pravdivosť a vierohodnosť výpovedí poškodeného s svedkyňou Kraushuberovej je tiež podporená aj zraneniami, ktoré obžalovaný utrpel od poškodeného, ktorý sa bránil jeho útoku a tieto korešpondujú aj s výpoveďou poškodeného, ktorý uviedol, že proti útoku obžalovaného sa bránil údermi rúk a aj

nohami. Závažnosť zranení poškodeného a ich počet však podporujú verziu priebehu skutku podaného poškodeným a doplnenú svedkyňou K., ktorá videla len časť incidentu, že to bol poškodený, ktorý bol obžalovaným napadnutý a ktorému obžalovaný spôsobil početné zranenia.

Zo spôsobu spáchania skutku obžalovaným a udalostí, ktoré mu predchádzali možno vyvodiť záver, že zavinenie obžalovaného je potrebné hodnotiť ako úmysel priamy podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože v jeho konaní je zahrnutá tak vedomostná, ako aj vôľová zložka konania vo vzťahu k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. Obžalovaný, zrejme posilnený alkoholom, ktorý popíjal so svedkom R.om a potom, ako poškodenému najskôr v priebehu dňa pohrozil vytopením pivnice poškodeného, svoj hnev na poškodeného riešil tým, že poškodeného napadol bezprostredne potom, ako sa tento vrátil z práce domov, čo podporuje aj výpoveď svedka R.a, ktorý v tom čase od obžalovaného odchádzal domov, ktorý hoci incident nevidel, odchádzajúc započul, ako sa obžalovaný a poškodený začali hádať.

Výpoveď svedkyne V. V. na záver súdu o priebehu skutku nemala vplyv, pretože táto incident nevidela, započula len zvuky, z ktorých usúdila, akoby sa niekto bil. Aj keby medzi obžalovaným a poškodeným prebehla komunikácia, ktorú táto svedkyňa udávala (t.j. vyhrážka zo strany poškodeného a hrozba podania trestného oznámenia na poškodeného zo strany obžalovaného), táto priebeh incidentu medzi poškodeným a obžalovaným tak, ako vyplynul z vykonaného dokazovania nevylučuje a ani len nespochybňuje.

Prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, pričom ublížením na zdraví je podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V prejednávanej príhode konaním obžalovaného došlo k poškodeniu zdravia poškodeného, ktorému boli spôsobené zranenia, ktoré sú popísané v znaleckom posudku MUDr. Mariána Pamulu, tieto zranenia si objektívne vyžiadali lekárske vyšetrenie, tiež ich ošetrovanie a následne aj liečenie poškodeného v čase od 20.06.2019 do 08.07.2019. Zároveň zranenia poškodeného v čase od 20.06.2019 do 04.07.2019 (t.j. nie iba na krátky čas) sťažovali obvyklý spôsob života poškodeného tým, že poškodeného obmedzovali v psychickej aktivite, fyzickej aktivite, manuálnej práci a činnosti, pričom k obmedzeniu v zmysle pohybu a chôdze predmetnými zraneniami nedošlo.

Vo vzťahu k zvukovo-obrazovým záznamom vyhotoveným obžalovaným súd uvádza, že z týchto nevyplývalo, že by poškodený vykonával ťažkú manuálnu prácu počas doby jeho liečenia, ale tieto boli v súlade s výpoveďou poškodeného a svedka Q.a T.a, ktorí zhodne uvádzali, že na prístrešku poškodeného pracoval brat poškodeného a poškodený mu len asistoval. Takýto záver je navyše plne v súlade s vyjadrením znalca, ktorý uviedol, že zranenia poškodeného nepripútali na lôžko a nespôsobili mu závažné obmedzenie, takže aktivity, pri ktorých bol dňa 01.07. a 03.07.2019 zachytený vykonávať mohol, aj keď nemal, pričom aktivitu z 03.07.2019 znalec nepovažoval za problém. Znalec zároveň z pohľadu súdu hodnoverne vysvetlil bolesť spôsobenú zranením tak, že v akútnom štádiu po zranení býva bolesť najväčšia a obmedzenie najvýraznejšie, pričom v priebehu procesu liečby bolesť ustupuje a obmedzenie je menej výrazné a ktorý k aktivitám poškodeného zachyteným obžalovaným uviedol, že pri fyzickej aktivite, akú poškodený vykonával, sa môže prechodne zvýrazniť bolesť, ale pri tomto charaktere zranenia zvyčajne nedochádza k predĺženiu doby liečenia, z čoho potom súd vyvodzuje, že činnosti, pri ktorých obžalovaný zachytil poškodeného na sťaženie jeho obvyklého spôsobu života nemali vplyv a ani nespochybnili záver znalca o tom, že toto obmedzenie trvalo od 20.06.2019 do 04.07.2019.

Vo vzťahu k pitiu alkoholu poškodeným počas doby jeho práceneschopnosti súd uvádza, že fotografia, na ktorej je poškodený zachytený s fľašou v ruke nepotvrďuje, že ide o fľašu s alkoholom a nevyvracia tvrdenie poškodeného, že mohlo ísť aj o nealkoholický nápoj - radler, ktorý sa, ako je to všeobecne známe, predáva vo fľašiach s rovnakým tvarom, aké majú fľaše s pivom. Pitie alkoholu poškodeným teda súd nemohol mať za preukázané a aj keby áno, išlo by o porušenie liečebného režimu, ktoré by zrejme na záver súdu o sťažení obvyklého spôsobu života poškodeného nemal žiaden vplyv.

K novej aplikácii ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného poriadku súd uvádza, že vzhľadom na spôsob útoku obžalovaného na poškodeného, početnosť zranení spôsobených poškodenému a zavinenie

obžalovaného vo forme priameho úmyslu je závažnosť konania obžalovaného vyššia ako nepatrná, a teda súd aplikovať tzv. materiálny korektív nemohol.

Odôvodnenie výroku o treste

Vykonaným dokazovaním neboli potvrdené žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti, pričom súd na predchádzajúce odsúdenia a výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody obžalovaným neprihliadal v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení, ktoré neboli za násilnú trestnú činnosť. Súd tak zákonom ustanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody neupravoval, t.j. neznižoval jej hornú hranicu a ani nezvyšoval jej dolnú hranicu a obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v hranici od 6 mesiacov do 2 rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd postupoval v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatelja, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatelja a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatelja si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatelja. Záver súdu o možnosti nápravy páchatelja musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatelja a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatelja trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatelja a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je súd názoru, že trestom napĺňajúcim jeho účel po všetkých stránkach je trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby. Súd zároveň uvádza, že výkon uloženého trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného nie je nevyhnutný, a preto obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 18 mesiacov, ktorú považuje za primeranú na sledovanie správania obžalovaného.

Súd pri ukladaní trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu vychádzal z toho, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmiennečného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia

slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienený trest odňatia slobody. (uznesenie NS SR zo dňa 25.09.2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Zároveň súd na tomto mieste poznamenáva, že obžalovanému uložil trest miernejší ako trest, ktorý mu uložil trestným rozkazom, pretože zohľadnil skutočnosť, že konanie obžalovaného malo svoj pôvod v susedských nezhodách. Tieto síce konanie obžalovaného nemôžu ospravedlniť, ale istým spôsobom vysvetľujú frustráciu obžalovaného, keď poškodený nereagoval na jeho žiadosti o presadenie tují.

Odôvodnenie výroku o náhrade škody

Poškodenému bola konaním obžalovaného spôsobená škoda na zdraví, pričom zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že zranenia poškodeného znalec ohodnotil na sumu 506,50 EUR titulom bolestného, ktorý nárok si poškodený uplatnil pri výsluchu dňa 31.08.2020, a preto súd obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť túto škodu poškodenému nahradiť. Poškodený síce na hlavnom pojednávaní vzniesol nárok na náhradu škody vo výške 1.500,- EUR, avšak nárok na náhradu škody v takejto výške nebol riadne a včas v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku uplatnený do skončenia vyšetrovania, a preto nebolo potrebné poškodeného formálne so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazovať na civilný proces.

Pokiaľ ide o poškodeného - Sociálnu poisťovňu, táto si riadne do skončenia vyšetrovania uplatnila regresný nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla titulom nemocenských dávok, ktoré vyplatila poškodenému za dobu jeho práceneschopnosti. Tento nárok vyplýva z ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok a Sociálna poisťovňa ho preukázala potvrdením zo dňa 26.08.2019. Súd preto obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni škodu vo výške 297,- EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.